

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 04-30/03-89

„04 „ травня 2017 р.

**Першому віце-прем'єр-міністру
Міністру економічного розвитку і
торгівлі України
КУБІВУ С. І.**

Шановний Степане Івановичу!

Керуючись статтею 16 Закону України «Про статус народного депутата України» надаю наступні зауваження та пропозиції до Плану завдань та заходів з реалізації Експортної стратегії України: Дорожньої карти стратегічного розвитку торгівлі на період 2017 – 2021 років.

Перш за все, пропоную визначити в Експортній стратегії України цільові показники обсягів експорту товарів і послуг, цільову структуру експортного кошику та пріоритетних ринків збути, а також оцінку впливу реалізації стратегії на основні макроекономічні показники: інвестиції, зайнятість, промислове виробництво, ВВП, інфляцію. Без цього запропонований МЕРТ документ не може вважатися Експортною стратегією України, а його імплементація не може бути піддана моніторингу та контролю.

Також зазначу, що підпунктом 2.2.10 пункту 2.2 «Забезпечення поліпшення якості надання послуг з підтримки експорту» передбачено за підсумками II кварталу 2018 року створення Експортно-страхового агентства та наповнення його статутного капіталу.

Водночас, Закон України «Про забезпечення масштабної експансії експорту товарів (робіт, послуг) українського походження шляхом страхування, гарантування та здешевлення кредитування експорту» (від 20.12.2016 №1792-VIII), що набув чинності 1 січня 2017 року, у частині четвертій Перехідних положень встановлює:

«4. Кабінету Міністрів України:

у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом вжити заходів щодо приєднання України до рамкової домовленості з офіційно підтримуваних експортних кредитів 1978 року і п'яти додатків до неї та долучення до робочої групи з експортних кредитів та кредитних гарантій;

у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

утворити ЕКА, забезпечити формування та сплату його статутного капіталу;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття нормативно-правових актів, що випливають із цього Закону».

Окрім того, згідно частини першої статті 2 Закону «Для стимулювання експорту товарів (робіт, послуг) українського походження Кабінет Міністрів України створює **Експортно-кредитне агентство** (далі – ЕКА), що на добровільних засадах здійснює страхування, перестрахування, надає гарантії за договорами, які забезпечують розвиток експорту, а також бере участь у реалізації програми часткової компенсації відсоткової ставки за експортними кредитами».

З огляду на вищеперечислене, наполягаю на уточненні в підпункті 2.2.10 строків створення та напрямів діяльності Експортно-кредитного агентства з метою приведення їх у відповідність до норм Закону України «Про забезпечення масштабної експансії експорту товарів (робіт, послуг) українського походження шляхом страхування, гарантування та здешевлення кредитування експорту».

Крім того, з метою збільшення обсягів, підвищення технологічного рівня та диверсифікації експорту товарів і послуг українського виробництва пропоную включити до Плану завдань та заходів з реалізації Експортної стратегії України: Дорожньої карти стратегічного розвитку торгівлі на період 2017 – 2021 років наступні заходи:

1. Створення системи державних інститутів та механізмів розвитку економіки. Забезпечення інституційної спроможності переходу країни від занепаду, «проїдання» та зовнішньої боргової залежності до інвестиційного розвитку, структурної модернізації та прискореного росту економіки, у тому числі за рахунок таких інструментів як:

1.1. Експортно-кредитне агентство – спеціальна урядова фінансова інституція, яка сприяє просуванню українського експорту через страхування, гарантування та здешевлення кредитування експортних операцій, а також

забезпечує інформаційно-аналітичну підтримку експортерів (інформація щодо уточнення наведена вище);

1.2. Державний банк відбудови і розвитку – спеціальна фінансова інституція, що є агентом уряду з акумулювання міжнародної фінансової допомоги та бюджетних ресурсів для надання доступних довгострокових кредитів, співінвестування в інфраструктурні та виробничі проекти (у т.ч. за моделлю державно-приватного партнерства);

1.3. Індустріальні парки – інструмент залучення інвестицій через промислові майданчики з готовою інженерно-технічною інфраструктурою та тимчасовими податковими й іншими інвестиційними стимулами для нових виробничих і науково-дослідних підприємств;

1.4. Агентство підтримки малого бізнесу – спеціальна державна інституція (аналог американського SBA), яка кредитує малий бізнес на пільгових умовах, сприяє його доступу до державних закупівель та надає комплексну консультаційну підтримку підприємцям;

1.5. Державно-приватне партнерство – механізм гарантування інтересів приватного інвестора при реалізації спільних з державою або муніципалітетами проектів.

2. Прискорення економічного розвитку. Цілеспрямований «розігрів економіки», вплив на динаміку ВВП через усі його складові – інвестиційний попит, приватний та державний споживчий попит, експорт та імпорт – з налаштуванням усіх важелів економічної політики на режим модернізації та «форсажу».

2.1. Збільшення інвестиційної складової економіки – валового нагромадження основного капіталу – для переведення економіки в режим модернізації та «форсажу», у т.ч. шляхом:

а) встановлення дієвих податкових, митних, тарифних, регуляторних та інших інвестиційних стимулів для залучення масштабних приватних інвестицій в реальний сектор економіки (у т.ч. податкові канікули для новоствореного малого бізнесу; вигідні для вітчизняних виробників мита; прискорена амортизація необоротних активів виробничого та наукового призначення; індустріальні парки з готовою інфраструктурою і податковими стимулами; нульове ввізне мито на виробниче обладнання та розстрочка імпортного ПДВ; безкоштовне підключення до енергомереж та нижчі енергетичні тарифи для нових виробництв; додаткові гарантії інвесторам в рамках державно-приватного партнерства; розстрочка сплати ПДВ при імпорті сировини та ін.);

b) орієнтації грошово-кредитної політики на підвищення «фінансової глибини» реального сектору економіки (у т.ч. через спрямування бюджетних коштів та міжнародної фінансової допомоги на кредитування малого бізнесу, нових та наукомістких виробництв; впровадження державних програм компенсації відсотків за кредитами для малого бізнесу, нових виробничих підприємств, кооперації та агропереробки на селі та ін.);

c) суттєвого підвищення ролі держави як інвестора, здатного доповнити приватного інвестора в економіці до відновлення довіри останнього (у т.ч. через масштабну розбудову та модернізацію інфраструктури; бюджетні програми закупівлі обладнання, устаткування, комплектуючих вітчизняного виробництва; державні будівельні програми; бюджетне кредитування та інвестування енергоефективності; участь у різноманітних проектах публічно-приватного партнерства та ін.).

2.2. Стимулювання експорту українських виробників і селективне імпортозаміщення у т.ч. через ліквідацію штучних регуляторних обмежень для експортерів; державне страхування, гарантування та здешевлене кредитування експорту; підписання нових двосторонніх угод про вільну торгівлю з країнами, перспективними для українського експорту; перегляд торговельної угоди з ЄС з урахуванням інтересів вітчизняної промисловості; розвиток дієвої мережі закордонних торговельних представництв; встановлення преференцій для місцевого малого та середнього виробника при здійсненні держзакупівель; державна підтримка створення і розвитку промислових кластерів.

2.3. Підвищення купівельної спроможності громадян, у т.ч. шляхом не тільки номінального, а й реального підвищення соціальних стандартів у поєднанні зі зниженням податкового тиску на фонд оплати праці та підвищенням оподаткування виробництва й імпорту алкогольних напоїв та тютюнових виробів, експорту сировини, масштабною детінізацією та деофшоризацією економіки, на фоні стимулювання виробництва для недопущення вимивання ресурсів з економіки через імпорт.

3. Акумуляція міжнародної фінансової допомоги та винайдення внутрішніх резервів для фінансування прискорення економічного розвитку. Державне стимулювання інвестиційного попиту, експорту, а також розвиток виробництва потребують масштабного фінансування, яке буде забезпечене за рахунок таких джерел, як:

- 3.1. Оптимізація поточних видатків держбюджету;
- 3.2. Подолання контрабанди на митниці;
- 3.3. Ефективне управління державною власністю;

- 3.4. Детінізація та деофшоризація економіки;
- 3.5. Додаткове оподаткування сировинної економіки;
- 3.6. Реструктуризація державного боргу;
- 3.7. Цільова грошова емісія у виробничу сферу;
- 3.8. Міжнародна фінансова допомога.

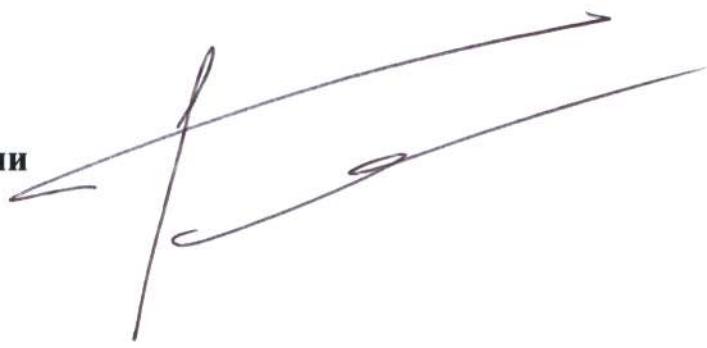
Прошу першочергово врахувати надані пропозиції, передбачені також Проектом Постанови Верховної Ради України №6346 від 12.04.2017 «Про зміну економічної політики держави для захисту національних інтересів, розвитку економіки, подолання масової бідності та підвищення рівня життя громадян України», та включити їх до Плану завдань та заходів з реалізації Експортної стратегії України: Дорожньої карти стратегічного розвитку торгівлі на період 2017 – 2021 років.

З повагою

Народний депутат України

**Голова Комітету Верховної Ради України
з питань промислової політики
та підприємництва**

**Заступник Лідера Радикальної партії
з економічної політики**

Віктор ГАЛАСЮК